

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.805 van 30 juni 2015
in de zaak A. 216.108/XII-7897**

In zake: de NV AQUACARE INTERNATIONAL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joost Bosquet
kantoor houdend te 2600 Berchem
Roderveldlaan 5 bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

BPOST, nv van publiek recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kathleen De hornois
kantoor houdend te 1831 Diegem
Berkenlaan 8A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 juni 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van bpost van 19 mei 2015 waarbij ingevolge het doorlopen van een onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking voor de levering en het onderhoud van waterfonteinen (bestek nr. 2015-2-001) de opdracht werd toegewezen aan de firma John Martin S.A.”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 juni 2015, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Joost Bosquet en Maren Veeckman, die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaten Kathleen De hernois en Mattias Van Schel, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een, behalve wat de kosten betreft, met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De nv van publiek recht BPOST schrijft een opdracht uit voor de levering en het onderhoud van waterfonteinen voor haar personeel. De duur van de opdracht is drie jaar met mogelijke verlenging tot vijf jaar. Zij verklaart in haar verweernota dat de opdracht een geraamde waarde heeft van 150.000,00 euro, btw niet inbegrepen, over een periode van vijf jaar.

De opdracht is onderworpen aan de “request for proposal” nr. 2015-2-001 (hierna: RFP).

Hierin wordt het volgende vermeld wat de situering van de opdracht en van de RFP zelf betreft:

“Deze RFP bevat de regels inzake de opmaak van de Offerte, het onderhandelingstraject en de toewijzing van de Opdracht enerzijds en het opstellen en uitvoeren van de Overeenkomst anderzijds.

Deze RFP kadert niet in een overheidsopdracht, de wetgeving inzake overheidsopdrachten is hierop bijgevolg niet van toepassing.

De opdracht die het voorwerp uitmaakt van deze RFP bestaat in de levering en het onderhoud van waterfonteinen.

Met deze RFP heeft de Opdrachtgever tot doel een samenwerking aan te gaan met het nodige aantal Inschrijvers om een optimale dienstverlening te garanderen en dit gekoppeld aan de meest optimale prijs.

Het doel van deze RFP is eveneens prijzen en informatie te verzamelen om te bepalen welke Opdrachtnemer(s) de meest geschikte is (zijn) om de vermelde producten en/of diensten te leveren. Daarenboven is het de bedoeling opportuniteiten te identificeren welke op een significante wijze de totale kostprijs (TCO) van de gevraagde producten en/of diensten kunnen beïnvloeden.

Door een Offerte in te dienen bevestigt de Inschrijver zijn verbintenis om ten allen tijde gedurende de duurtijd van deze Overeenkomst op eenvoudig verzoek van de Opdrachtgever een overeenkomst te sluiten met een of meerdere verbonden vennootschappen van de Opdrachtgever (in de zin van het Vennootschapswetboek) met hetzelfde voorwerp en dezelfde bepalingen en voorwaarden als de Overeenkomst, met dien verstande dat de duurtijd van een dergelijke overeenkomst de duurtijd van de Overeenkomst niet zal overschrijden”.

De beoordelingscriteria zijn:

“De hierna vermelde lijst bevat de criteria die de Opdrachtgever zal hanteren om de ontvangen Offertes te evalueren.

- Prijs voor levering, installatie en onderhoud per waterfontein (50%)
- Kwaliteitscontrolesysteem en processen (25%)
 - o SLA
 - o Reporting
 - o Facturatie
 - o ...
- Planning (25%)
 - o Totale installatieperiode (maximaal 6 weken)
 - o Onderhoudsplanung
 - o Tijd tussen toewijzing contract en implementatie

Bovendien kan de Inschrijver steeds suggesties formuleren die zowel tijd- als kostenbesparend zijn en ter verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening.

De Inschrijver zal de RFP zorgvuldig analyseren en op alle aspecten van deze RFP antwoorden. Hij zal de Opdrachtgever alle informatie bezorgen om de Offerte te evalueren. Als er onderdelen zijn waar de Inschrijver niet

mee akkoord kan gaan of waarvan hij meent dat zij ontbreken, dient hij die in zijn Offerte gemotiveerd aan te geven, en dit in de daarvoor bestemde ruimte in het antwoorddocument.”

Ook blijkt dat de waterfonteinen dienen te worden geleverd en geïnstalleerd in de verscheidene gebouwen van de verwerende partij, namelijk een honderdtal.

De te volgen procedure is “de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking”.

3.2. Op 20 maart 2015 worden negen kandidaten uitgenodigd een offerte in te dienen voor deze opdracht onder wie de verzoekende partij.

De kandidaten worden gevraagd om hun offertes ten laatste op 10 april 2015 in te dienen.

3.3. Er worden vijf offertes tijdig ingediend, namelijk door de nv Aquacare International, de nv Aqua Vital die twee opties voorstelt, de nv John Martin en de nv Perfecta. De offerte van de nv Perfecta wordt onvolledig bevonden en uitgesloten.

3.4. Aan alle kandidaten die een regelmatige offerte indienden, wordt een tweede offerte gevraagd, in te dienen ten laatste op 22 april 2015, wat zij doen.

Op basis van deze offertes werd aan de twee leveranciers met de beste tussentijdse score, namelijk de nv Aqua Vital en de nv John Martin, een BAFO gevraagd.

3.5. In de gemotiveerde beslissing van 19 mei 2015 wordt wat de “Beoordeling op basis van de inhoudelijke beoordelingscriteria” betreft het volgende vermeld:

“Deze beoordeling omvat een vergelijking van de offertes overeenkomstig de beoordelingscriteria opgenomen in de request for proposal, waarbij

rekening wordt gehouden met de inhoud van de ingediende offertes en met het resultaat van de onderhandelingen.

De vergelijking van de offertes leidt tot de keuze voor Inschrijver John Martin SA op basis van volgende redenen:

B2.a Niet weerhouden offertes

Rekening houdende met de beoordelingscriteria werden volgende Kandidaten met volgende offertes niet weerhouden:

- Aqua Vital optie 1: Er werd de Kandidaten, als specialisten ter zake, gevraagd het minimale aantal preventieve onderhoudsbeurten op te geven dat zij nodig achten voor een correcte werking van de drinkwaterfonteinen. Aqua Vital biedt in beide Offertes dezelfde waterfonteinen aan. Waarbij bij de 1e optie slechts 1 preventief onderhoud per Jaar aangeboden wordt en bij de 2e Offerte 2 preventieve onderhoudsbeurten per jaar aangeboden worden. Gezien in hun offerte hiervoor geen verklarende reden te vinden was, werd Aqua Vital gecontacteerd voor een verklarende uitleg. Na contact met Aqua Vital bleef de technische reden voor deze 2 opties nog steeds onduidelijk. Bpost heeft na intern overleg geopteerd, bij gebrek aan technische uitleg van de specialist ter zake, voor de schijnbaar veiligste en meest hygiënische oplossing voor haar personeel, teneinde mogelijke incidenten naar de toekomst zoveel mogelijk uit te sluiten.

B2.b Weerhouden offertes

De scores voor de ‘Tafel-’ en ‘Kolommodellen’ werden apart berekend en op het einde samengeteld. Op deze manier bekomen we 1 score per leverancier.

1) Voor de prijs hebben we de gekwalificeerde offerte met de laagste prijs het maximum (50) aantal punten gegeven. Vervolgens hebben we de 2e laagste prijs 40 punten toegekend. De 3e laagste prijs hebben we 30 punten toegekend, enz. Dit leidt tot volgend resultaat:

Voor ‘Tafel model’;

1. John Martin N.V (50 ptn)
2. Aqua Vital SA (optie 2) (40 ptn)
3. Aquacare International N.V, (30 ptn)

Voor ‘Kolom model’:

1. Aqua Vital S.A. (optie 2) (50 ptn)
2. John Martin N.V, (40 ptn)

3. Aquacare International N.V, (30 ptn)

2) Voor kwaliteitscontrolesysteem en processen hebben we de offertes vergeleken op basis van hun beschreven kwaliteitscontrolesysteem, klachtenopvolging en preventief onderhoud. Op elk van deze 3 onderdelen werd een score op 10 gegeven. Deze totale score op 30 is vervolgens herleid naar 25 punten. Dit leidt tot volgend resultaat:

Voor zowel het 'Tafel model' als het 'Kolom model':

- o Bij het onderdeel kwaliteitscontrolesystemen en processen heeft bpost de offertes van alle kandidaten met elkaar vergeleken. Voor het subcriterium 'facturatie' hebben de 3 Kandidaten het voorstel van bpost aanvaard. Hierdoor hebben deze punten geen impact op de eindscore.

- o Aqua Vital heeft in zijn offerte een beknopte beschrijving gegeven. Hiervoor krijgt Aqua Vital een score van 6/10. John Martin gaf eveneens een beknopte beschrijving, doch aangevuld met eigen SLA's. Hierdoor krijgt John Martin op dit onderdeel een score van 7/10.

Aquacare heeft alle systemen en handelingen gedetailleerd uitgeschreven in een procedure handboek. Deze uitgebreide standaardisering getuigt volgens bpost van een transparante en gestandaardiseerde aanpak die de kwaliteit consequent voor alle stakeholders kan verhogen. Hiervoor krijgt Aquacare de hoogste score van 8/10.

- o Voor het onderdeel klachtenopvolging: bij Aqua Vital kan een klacht telefonisch of per email gemeld worden. Deze manier van werken heeft volgens bpost een moeilijke en ongeautomatiseerde meetbaarheid als gevolg. Hiervoor krijgt Aqua Vital 4/10.

John Martin heeft eigen SLA's voor klachtenopvolging waarin zij onder andere de garantie biedt dat er een vaste contactpersoon ter beschikking staat. Alle klachten worden bovendien systematisch in hun kwaliteitsopvolgingssysteem bijgehouden. Hiervoor krijgt John Martin een 6/10

Aquacare heeft een eigen klachtenprocedure, waarbij een dossier per klacht wordt aangemaakt. Als enige beschrijven zij dat er door de analyse van de klachten preventief opgetreden kan worden in de toekomst. Dit kan zeker bevorderend werken voor de algemene kwaliteit van een samenwerking op lange termijn. Deze aanpak krijgt daardoor een 8/10.

- o Het preventief onderhoud van John Martin en Aqua Vital is beknopt beschreven en sterk vergelijkbaar met elkaar. Beiden stellen 2 preventieve onderhoudsbeurten per jaar voor. Hierbij worden de fontein gedesinfecteerd en ontkalkt. Tijdens een van de onderhoudsbeurten wordt de filter vervangen. Hiervoor krijgen zij beiden 6/10. Alle handelingen die deel uitmaken van het preventief onderhoud staan bij Aquacare daarentegen

gedetailleerd en uitgebreid beschreven in de werkvoorschriften. Door de gedetailleerde werkvoorschriften voor de techniekers is bpost ervan overtuigd dat de kwaliteit van het onderhoud, de levensduur en daaruit vloeiend eventuele kosten en veiligheid alleen maar positief beïnvloed kunnen worden. Hierdoor krijgt Aquacare 8/10.

1. Aquacare International N.V. (20 ptn)

Kwaliteitscontrolesystemen (8/10):

Klachtenopvolging (8/10):

Preventief onderhoud (8/10):

2. John Martin N.V. (15,83 ptn)

Kwaliteitscontrolesystemen (7/10):

Klachtenopvolging (6/10):

Preventief onderhoud (6/10):

3. Aqua Vital S.A. optie 2 (13,33 ptn)

Kwaliteitscontrolesystemen(6/10):

Klachtenopvolging (4/10):

Preventief onderhoud (6/10):

3) Voor de planning hebben we de totale voorgestelde roll-out van alle kandidaten vergeleken en gekeken naar praktische realiseerbaarheid hiervan. Aangezien alle Kandidaten een roll-out voorstelden die kleiner is dan 6 weken hebben alle kandidaten punten gekregen.

De score voor de totale roll-out is berekend door de verhouding te nemen van de voorgestelde planning van een kandidaat met de snelst voorgestelde planning van alle kandidaten. Zodoende dat de kandidaat met de snelste planning de maximale score krijgt toegekend en de kandidaat met de traagste planning de kleinste score krijgt toegekend.

Dit geeft voor de kandidaten volgend resultaat:

Voor zowel het 'Tafel model' als het 'Kolom model';

1. Aqua Vital S.A. (optie 2) (12,5 ptn)

2. John Martin N.V. (10 ptn)

3. Aquacare International S.A. (7,5ptn)

Voor de praktische realiseerbaarheid heeft bpost volgende formule gehanteerd:

Aantal te installeren fonteinen
Aantal installateurs x dagen rollout

Vervolgens is de score voor de praktische realiseerbaarheid berekend door de verhouding te nemen van het aantal te installeren fontein per installateur per dag van een Kandidaat in verhouding het resultaat van de andere Kandidaten. Zodoende de Kandidaat met het minste aantal installaties per installateur per dag de hoogste score behaald en de Kandidaat met het meeste aantal installaties per dag de laagste score krijgt.

Dit geeft voor de kandidaten volgend resultaat:

Voor zowel het 'Tafel model' als het 'Kolom model':

1. Aquacare International N.V. (12,5 ptn)
2. John Martin N.V.(9 ptn)
3. Aqua Vital S.A. (1,58 ptn)".

De scores worden in tabelvorm samengevat en geven de volgende totaalscores op 100:

1.	John Martin:	79,83
2.	Aqua Vital:	72,41
3.	Aquacare International:	70,00

Dit is de bestreden beslissing.

3.6. De opdracht wordt op 27 mei 2015 gegund aan de nv John Martin. Bij e-mailbericht van dezelfde dag wordt de verzoekende partij in kennis gesteld van het feit dat haar offerte niet werd gekozen. De gemotiveerde beslissing wordt haar op haar verzoek overgemaakt.

3.7. De overeenkomst tussen de verwerende partij en de nv John Martin wordt op 8 juni 2015 gesloten.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verzoekende partij en de verwerende partij dienen een pleitnota in. Deze stukken, waarin de procedureregeling niet voorziet, worden slechts bij de beoordeling van de vordering betrokken in de mate dat ze de neerslag zijn van de mondelinge uiteenzetting ter terechtzitting.

V. Rechtsmacht van de Raad van State

5.1. Ter terechtzitting werpt de verwerende partij op dat de Raad van State te dezen geen rechtsmacht zou hebben. Zij stelt dat zij als nv van publiek recht slechts als administratieve overheid in de zin van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden beschouwd wanneer zij een opdracht van openbare dienst uitoefent zoals bedoeld in artikel 141 van de wet van 21 maart 1991 ‘betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven’ dan wel zoals bedoeld in haar beheerscontract.

5.2. De exceptie wordt niet aanvaard.

In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat de verwerende partij bij de kennisgeving van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij de Raad van State heeft aangewezen als beroepsinstantie. Voorts heeft zij noch in haar verweernota noch in haar pleitnota enige opmerking gemaakt waarbij de rechtsmacht van de Raad van State in vraag wordt gesteld. Deze vaststellingen bezwaren de ernst van de exceptie.

Voorts kan de Raad van State in een kort geding en *a fortiori* in een kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zoals hier het geval is, slechts een beperkt onderzoek wijden aan een exceptie die zijn rechtsmacht betreft. Hij kan een dergelijke exceptie pas aannemen indien dat beperkt onderzoek uitwijst dat ze een hoge graad van ernst vertoont. Te dezen is er geen dergelijke graad van ernst. De verwerende partij is opgericht door de wetgever als vennootschap van publiek recht; dergelijke vennootschap lijkt een administratieve overheid in de zin van voormeld artikel 14, § 1, wanneer zij beslissingen neemt die kaderen in de opdrachten van openbare dienst waarmee zij is belast; de verwerende partij maakt hier niet afdoende duidelijk dat de kwestieuze opdracht geen voldoende uitstaans heeft met haar opdrachten van openbare dienst, te meer omdat zij zelf aangeeft dat de aankoop van beroepskledij voor haar personeel, dat minstens gedeeltelijk met opdrachten van openbare dienst is belast, wel onder die noemer valt terwijl watervoorziening voor dit personeel, waartoe zij als werkgever

evenzeer verplicht is, er dan weer volgens haar niet zou onder vallen. De omstandigheid dat niet zou zijn aangetoond dat de verwerende partij de bevoegdheid heeft om eenzijdige bindende beslissingen te nemen is hier zonder relevantie, aangezien, zoals opgemerkt, een nv van publiek recht een administratieve overheid is in de zin van voormeld artikel 14, § 1, wanneer zij beslissingen neemt die kaderen in de opdrachten van openbare dienst waarmee zij is belast.

De exceptie wordt vooralsnog niet aangenomen.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep

6.1. De verwerende partij werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens het gemis aan het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoekende partij. Volgens de verwerende partij stoelt de verzoekende partij haar belang op het feit dat de overheidsopdrachtenreglementering van toepassing is. De verwerende partij meent echter dat dit niet het geval is omdat deze reglementering, luidens artikel 44 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ slechts op haar van toepassing zou zijn “voor de opdrachten die betrekking hebben op taken van openbare dienst als bedoeld in een wet, een decreet of een ordonnantie” wat hier niet het geval is. Evenmin kan een beroep worden gedaan, zo vervolgt de verwerende partij, op artikel 72 van voormelde wet dat bepaalt dat deze reglementering toch van toepassing is op opdrachten die geen betrekking hebben op taken van openbare dienst wanneer een bepaald bedrag wordt overschreden; het geraamde bedrag overschrijdt hier niet die drempelwaarde.

6.2. Te dezen lijkt het antwoord op de vraag naar de al dan niet toepasselijkheid van de overheidsopdrachtenreglementering van belang voor het bepalen van de procedure die de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid beheerst.

In achtnemende de overwegingen onder randnummer 5.2. waarbij wordt aangenomen dat niet is aangetoond dat de verwerende partij buiten haar opdracht van openbare dienst optreedt en het feit dat er geen noodzaak lijkt om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie grondig en definitief uitspraak te doen aangezien zoals hierna zal blijken er geen ernstige middelen worden aangevoerd, wordt de exceptie verworpen en wordt er voornamelijk vanuit gegaan dat de overheidsopdrachtenreglementering en de specifieke rechtsplegingsprocedure aan de reglementering gerelateerd hier van toepassing is.

VII. Schorsingsvoorwaarden

7.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

7.2. Te dezen wordt er echter vanuit gegaan dat de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing is.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

VIII. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8.1.1. De verzoekende partij voert als enig middel in haar verzoekschrift de schending aan van het “beginsel van de gelijke behandeling der inschrijvers zoals neergelegd in artikel 10 en 11 van de Grondwet”, het zorgvuldigheidsbeginsel, het *patere legem*-beginsel, het vertrouwensbeginsel en “het transparantiebeginsel bij overheidsopdrachten”, artikel 1.4.3 van het bestek houdende vaststelling en weging van de inhoudelijke beoordelingscriteria en de formelemotiveringsplicht “zoals neergelegd in de artikelen 4, 8°, en 5, 9°, samen gelezen met artikel 29” van de voormelde wet van 17 juni 2013 “en/of” de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”.

De verzoekende partij betoogt in essentie dat de bestreden beslissing voor het gunningscriterium prijs gebruik maakt van een beoordelingsmethode die van aard is de mathematische prijsverschillen tussen de offertes disproportioneel uit te vergroten zodat de kwalitatieve gunningscriteria met eenzelfde waarde worden afgevlakt. Minstens is zij als niet gekozen inschrijver niet in staat de proportionaliteit van deze puntentoekenning na te gaan:

“Een disproportionele wijze van puntentoekenning door het hanteren van schalen (de laagste prijs krijgt het maximum, de volgende telkens 10 punten minder ongeacht het relatieve prijsverschil) kan enkel indien dit bij voorbaat in het bestek werd meegedeeld (en inschrijvers hiermee rekening hadden kunnen houden), en geen aanleiding heeft gegeven tot een aantasting van de onderlinge verhouding van de gunningscriteria. Zeker bij een bij uitstek

mathematisch verfijnbaar criterium zoals de prijszetting is de keuze voor een lineaire beoordelingsmethode in beginsel in strijd met de deugdelijke keuze van een beoordelingsmethode, omdat dergelijke methode niet adequaat rekening lijkt te houden met de intrinsieke waarde van de offertes en het belang van de verschillen tussen de offertes voor wat betreft de verschillende gunningscriteria”.

Beoordeling

8.1.2. De verwerende partij werpt het gemis aan het rechtens vereiste belang bij het middel op gelet op het feit dat de verzoekende partij voor het kolommodel 2,13 keer duurder was dan de goedkoopste offerte. Als vertrouwelijk stuk brengt de verwerende partij een alternatieve berekeningswijze bij waarbij voor de puntentoekening van het prijscriterium, de regel van drie wordt gehanteerd. Uit dit stuk, waarop de Raad vermag acht te slaan en dat hij in zijn beoordeling mag betrekken, blijkt dat een toepassing van deze berekeningsmethode, die nauwer lijkt aan te sluiten bij wat de verzoekende partij als methode verwacht, haar veeleer benadeelt dan dat zij uitzicht zou hebben op een voor haar batige wijziging van de rangschikking. De verzoekende partij lijkt in zoverre geen belang bij het middel te hebben.

Voorts lijkt ook de aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht niet te kunnen worden aangenomen; de Raad van State is in staat geweest kennis te nemen van de vertrouwelijke stukken en de waarachtigheid van de beweringen van de verwerende partij na te gaan waarbij hij in de huidige stand van het geding geen opmerkingen inzake waarachtigheid maakt. Overigens lijkt vooralsnog de stelling van de verwerende partij te kunnen overtuigen dat gelet op het beperkte aantal spelers op deze nichemarkt en het beperkt aantal op te geven prijscomponenten, zelfs de openbaarmaking van enkel de totaalprijzen in conflict zou kunnen komen met de rechtmatige commerciële belangen van de diverse inschrijvers.

Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8.2.1. De verzoekende partij formuleert in haar pleitnota, ter terechtzitting hernomen, een nieuw middel, afgeleid uit de schending van het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de formelemotiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 4 en 5 van de voormelde wet van 17 juni 2013 en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991.

Zij klaagt aan dat de verwerende partij geen materieel regelmatigheidsonderzoek heeft gedaan, noch de vergelijkbaarheid van de offertes heeft gegarandeerd, spijs de vaststelling dat de prijszetting van de goedkoopste inschrijver voor een bepaald model van waterfontein 2,13 keer goedkoper is dan deze van de duurste inschrijver. De verzoekende partij meent dat de prijszetting van de goedkoopste inschrijver kennelijk afwijkend is en zij verwijt de verwerende partij geen nazicht te hebben gedaan van de redenen die hieraan ten grondslag liggen, redenen die bovendien niet zijn geëxpliciteerd in de bestreden beslissing.

Beoordeling

8.2.2. Uit het dossier blijkt dat de goedkoopste inschrijver voor het kolommodel niet de gekozen inschrijver is maar de uiteindelijk tweede gerangschikte inschrijver, de nv Aqua Vital. De gebeurlijke ernst van de kritiek op het regelmatigheidsonderzoek naar de betrokken offerte lijkt de uiteindelijke gunning aan de gekozen inschrijver onverlet te laten.

Het middel is niet ernstig.

IX. Besluit

9. Geen van de middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen. De kosten dienen ten laste te worden gelegd van de verzoekende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 juni 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Pierre Barra